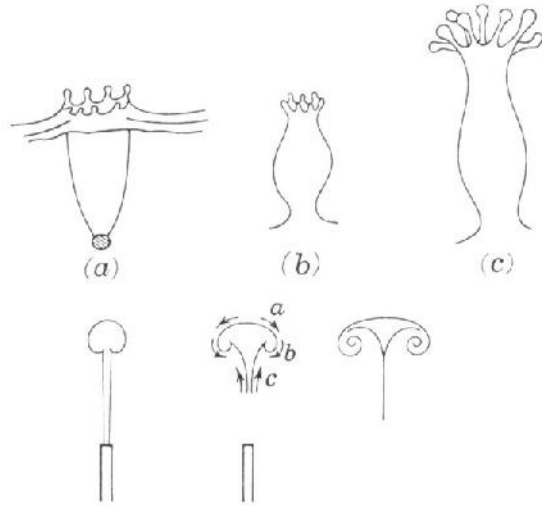

- 1) KDO S KRISTEM NESHROMAŽDUJE, ROZPTYLUJE
- 4) TVARY

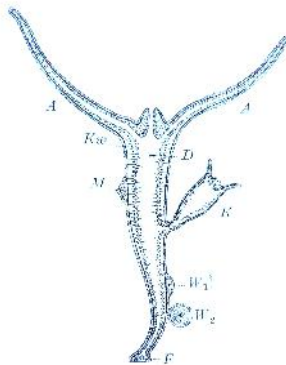
Poprvé mne na souvislost mezi tvarem vody při dopadu kamene a tvarů primitivních mořských živočichů (nezmar, polyp, medusa), upozornila zmínka v obrazové publikaci ŽIVOT (nakl. MF 1987) o anglickém morfologovi jménem D'Arcy Wentworth Thomson a jeho díle „O růstu a formě“ (1917), s náčrtu jeho postřehu. Bylo to ještě dříve, než jsem uvěřil a než jsem začal číst Bibli. Zaujalo mne to tak intenzivně, že to zůstalo v mé paměti. Vím, že mi to tenkrát připadalo tak trochu jakoby bez pointy a nedopovězené, jakoby pan Thomson nevěděl, co s tím dál. Možná mu chybělo více informací, nebo běžná empirická metoda vědecké práce přehlušila původní inspiraci, která se mi zdála být připravená spíše pro někoho s výtvarnou intuicí, než pro vědce. Tenkrát jsem vůbec netušil,

že to teprve čtením Bible plně ožije.

Ne jenom nezmar, známý z učebnice zoologie tuším 6. třídy jako nejjednodušší mnohobuněčné „zvířátko“, ale i každá rostlina, houby, plísně, lišejníky a dokonce i stromy mají s kapkou vody stejný tvarový základ.

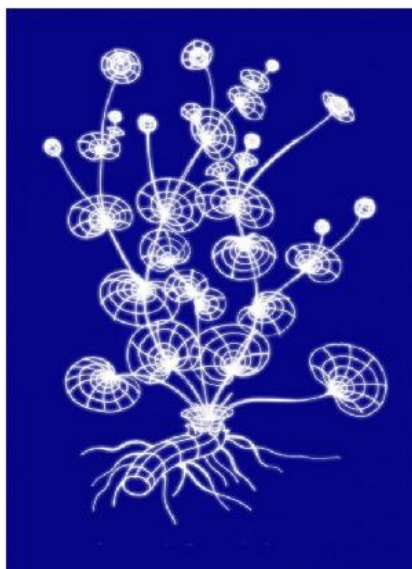
...dávná nebesa i země byly vyvolány slovem Božím z vody... (2Pt 3,5)

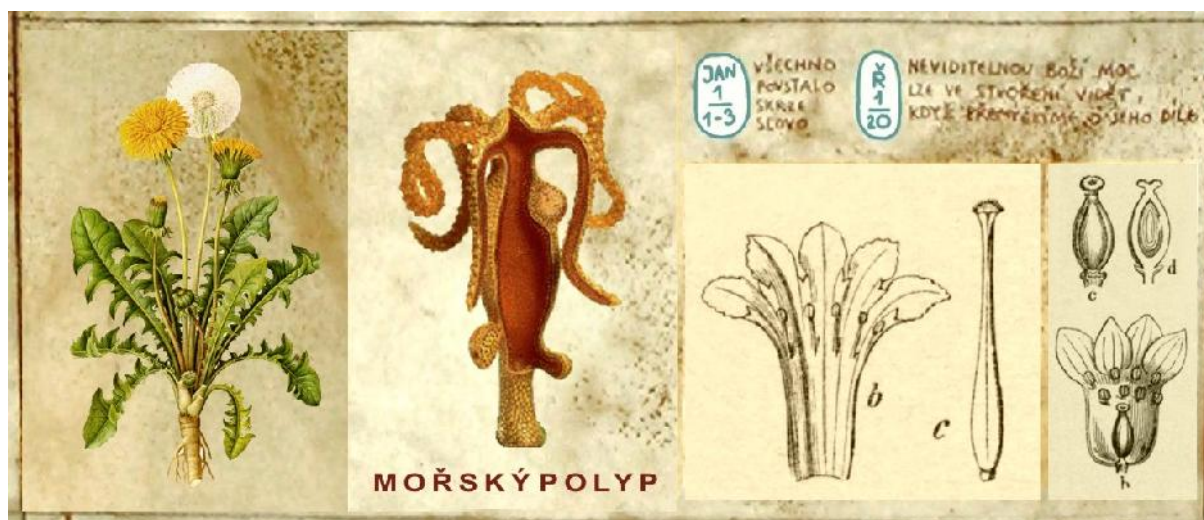
Stejně jako s tou kapkou vody, je to se semínkem jakékoliv rostliny, které místo na hladinu dopadá do úrodné země. Nejprve vytvoří mohutný výbuch vegetace (miniaturní Velký třesk) rozrůstající se do všech stran, v druhé fázi pak vyžene vzhůru lodyhu zakončenou květem, posléze zrajícím plodem s množstvím nových semínek, shromážděných uvnitř.

Příroda je tvarově velmi rozmanitá a variabilní, jenom květin na louce je množství rozličných tvarů, barev a vůní. Stejně tak i člověk, (stvořený k obrazu Božímu) se liší jeden od druhého snad více, než cokoli jiného. Mne však zajímají spíše podobnosti a to, co je všemu společné. Bez ohledu na tvarovou odlišnost se všechny rostliny

rozmnožují semeny, mají stvol nebo lodyhu, listy, květy, plody a nakonec úrodu nových semen. Také květ jakoby zdvojeně opakoval princip kapky, opět je zde nějaký „kráter“, čili trychtýř, nebo přesněji kalich vlastního květu a uvnitř středový výčnělek – pestík. Ať už je princip kapky zdvojený (rostliny), nebo jednoduchý (plísně, houby, lišejníky, mořští polypi a sasanky), nikdy není neúplný. Objevují se vždy obě fáze kapky, jako úplný kód Božího Slova. Jinak by organismus nebyl živý.

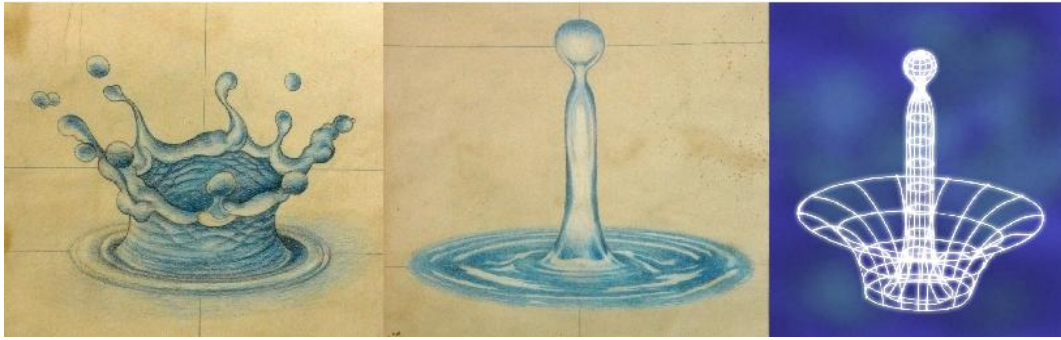
Stroček

Pamatuji si okamžik, kdy jsem jako školák byl o prázdninách se strejdou Ottou a jinými dětmi v lese na houbách a našel jsem prvně v životě Stroček trubkovitý. Dodnes si pamatuji údiv i zděšení nad tím, jak může růst a žít dutá trumpetka a nic víc. Měl jsem intenzivní pocit, že něco chybí, vždyť nemá žádné nitro. Pravda, že i tráva, nebo bambus, jsou rostliny, které jsou také duté, ale nikdy ne do tvaru trouby od gramofonu. Např. Bolševník má nahoře korunu okoličnatého květu a dutý je jen uvnitř. Stroček si klidně vytruboval do světa svou dutovitostí od spodu až nahoru a rostl si klidně dál. Tehdy jsem vůbec netušil, že se i Stroček šíří houbovými výtrusy, kterých má

na vnější straně trumpetky statisíce na malých výčnělcích, ne málo podobných středovému výtrysku kapky z druhé fáze našeho modelu. První fází (kráter) je vlastní tělo Stročku. Nechybí tedy nic, kód Božího Slova je úplný.

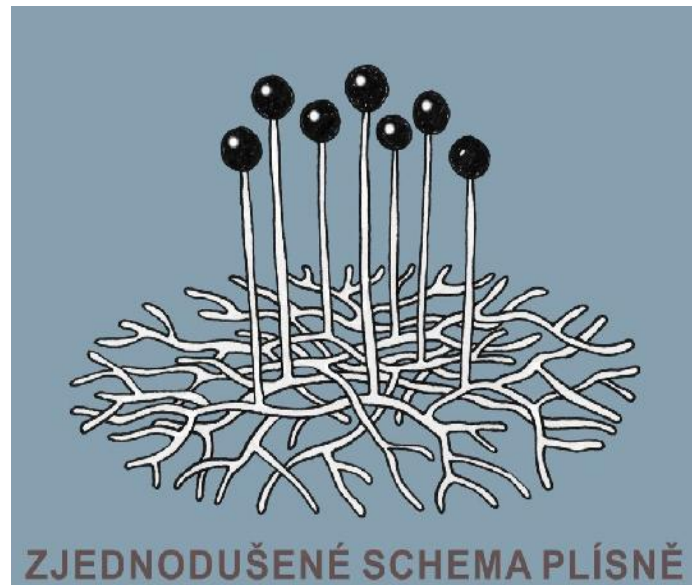

Bílé výtrusy tvoří šedavý povlak na vnější straně Stročku

Plíseň paličková

Mám více dětských vzpomínek, které se zachytily v mé paměti, možná jako klíčové body pro tuto chvíli. Podobně jako se Stročkem to bylo i s plísní, nebo krátery na Měsíci.

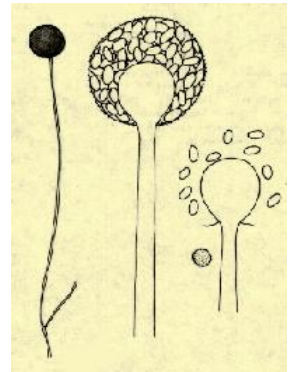
Jako kluk jsem lupou zkoumal plíseň, ve víře, že objevím něco nového. Mou pozornost upoutala barevná odlišnost vlastní bílé plísně a černých paliček. Vnímá jsem intenzivně tu odlišnost,

ZJEDNODUŠENÉ SCHEMA PLÍSNĚ

plíseň sama už přestala být zajímavá, byla to jen nudná bílá

vata. Veškerý můj zájem se soustředil na černé paličky a na představy, co je asi uvnitř. Možná nějaké nové světy pro děti. Víc jsem toho neobjevil, ale tušil jsem mnoho nezodpovězeného. Také plíseň opakuje morfologii (tvarosloví) kapky. Bílé podhoubí se šíří po knedlíku jako kruhová vlna, černé paličky míří vzhůru a slibují úrodu spór (výtrusy).

Měsíční krátery

I v neživé přírodě je princip kapky rozpoznatelný, i když ne tak výrazně jako u rostlin, nebo mořských živočichů. Při prvním, ač dětském, přesto už zkoumavém pohledu na

fotografie kráterů na Měsíci jsem si všiml nápadné symetrie a pravidelnosti. Nepřipadalo mi normální, aby hory byly dokulata a navíc ten pupík uprostřed. Ta souměrnost působila organicky, nebo i architekto-

nicky, (přesné kruhy, přesné středy), to hory obvykle nedělají. Pro dětské oko to bylo něco tajemného, opět se mne krátce a velmi mlhavě a pomíjivě dotklo něco podstatného, přicházejícího jakoby z vesmíru, možná z budoucnosti, možná z chvíle, než jsem se narodil. Krátery dostaly skytý význam, vypadaly jako oči, ale ne že bych měl pocit, že se na mne někdo dívá, vypadaly jako města, ale ne, že bych přemýšlel, kdo je tam postavil. Samozřejmě, že jsem se brzy dozvěděl, že to jsou impaktní krátery, vznikající po dopadu meteoritů. Základní mechanika tohoto úkazu je stejná, jako u kapky dopadající na hladinu. Také krátery na Měsíci stvořil Bůh svým Slovem a to Slovo je ve všem rozpoznatelné. Mám za to, že i celý vesmír je takovým impaktním kráterem po dopadu Božího Slova (řádu) do chaosu (ne-řádu).

Výčtem všech těchto věcí jsem nechtěl poukázat na celkem banální postřech, že vše ve vesmíru má stejný či podobný základ, ale že tuto podobnost strukturálně vykazuje i Bible a to jiné knihy nedělají.

Bůh ne jen, že má moc inspirovat napsání své knihy (Bible), ale také ji dokonale ilustroval přírodou. Bible sama to potvrzuje slovy:

„Jeho věčnou moc a božství, které jsou neviditelné, lze totiž od stvoření světa vidět, když lidé přemýšlejí o jeho díle, takže nemají výmluvu.“

(Římanům 1,20)

Božím dílem ovšem není jen příroda, ale i Bible. Když přemýšlíme o obou těchto věcech současně a porovnáme je, nemáme výmluvu.

A nemít výmluvu, není to snad jako bychom měli důkaz? Tím důkazem ovšem nemyslím přímý důkaz o Boží existenci, ale spíše o tom, že Bible sama svědčí o své pravdivosti mimo jiné i tím, že vykazuje strukturální shodu se všemi přírodními tvary. Pro mne je to (spolu s vlastní osobní zkušeností Boží uzdravující moci) důkaz, že vše opravdu bylo stvořeno Božím Slovem, které máme ukryto v Písmu.